

Jelenségnaptár

1998. június (JD 2 450 966–995)

A bolygók láthatósága

Merkúr. 10-én felső együttállásban a Nappal. A hónap második felében láthatósága gyorsan javul, az utolsó héten egy és negyed órával nyugszik a Nap után. Az esti, északnyugati égen kereshető.

Vénusz. A hónap elején másfél, a végén két órával kel a Nap előtt. A hó közepén átmérője 13", fázisa 0,8.

Mars. A Nap közelsége miatt nem figyelhető meg.

Jupiter. Éjfél körül kel, az éjszaka második felében figyelhető meg a Vízöntő és Halak csillagkép határán.

Szaturnusz. A hó elején kettő, a végén három és fél órával kel a Nap előtt. A hajnali égen látható, a Halak csillagképben.

Uránusz, Neptunusz. Éjfél előtt kelnek, az éjszaka második felében láthatók a Bak csillagképben.

Júniusi mély-ég ajánlat: a γ Cyg ill. a 27 Cyg 3–4 fokos környezetének nem Messier-objektumai. (Szinte mindegyik halmazban kettőscillagok is található!)

Holdfázisok

02.	00:45 UT	Első negyed
10.	03:18 UT	Telehold
17.	09:38 UT	Utolsó negyed
24.	02:50 UT	Újhold

Mira és SRA maximumok

03.	R Vir	6 ^m ,9	VA 11
05.	U Vir	8,2	VA 4
06.	RT Cyg	9,9	VA 4
07.	R Cam	8,3	VA 8
08.	V Boo	7,0	VA 9
10.	S Leo	10,1	
12.	RV Cas	9,4	VA 5
14.	V Cas	7,9	VA 5
14.	U UMi	8,2	VA 3
15.	BG Cyg	9,1	VA 10
19.	X Cam	8,1	VA 8
19.	U Ser	8,7	VA 4
24.	T UMi	9,2	VA 4
25.	RY Her	9,0	

Kettőscillag észlelési ajánlat: Leo Minor

STF1374	AB	09414 +3856	7,3+8,6	2,9	301	1977
ABT	AC		7,7+12,0	299,9	10	1921
STF1406		09657 +3105	8,4+9,1	0,8	219	1981
A 2142		09655 +4103	8,0+8,9	1,0	299	1977
STF1459		10403 +3824	8,5+9,0	5,4	152	1969

A beküldési határidő: június 6.

Érdekes együttállások

Június 17. 10:00 UT: A Jupiter 0,8-kal É-ra a Holdtól.

Június 21. 12:00 UT: A Vénusz 3°-kal É-ra a Holdtól.

Június 23. A Vénusz 6°-kal D-re a Plejádoktól. Binokulár-látványosság a hajnali égen!

Június 21. 13:03 UT: nyári napforduló

A hónap változója: szupernóva az NGC 3982-ben

Rövid időn belül ismét viszonylag fényes szupernóvát észlelhetünk az Ursa Maiorban! Az SN 1998aq-t M. Armstrong angol amatőr fedezte fel április 13-án, 14^m9-nál. Az április közepi észlelések szerint tovább fényesedett, és elérte a 12^m5-t. A szupernóva az alábbi AAVSO-térkép alapján észlelhető.

